

## Kunhegyesi arcképcsarnok

### D. Kovács Iлона Julianna „Arany katedrás” óvónő (1939-2016)



1939. október 3-án született Kunhegyesen D. Kovács Iлона Julianna óvónő.

Általános iskolai tanulmányait Kunhegyesen a Kossuth Úti Általános Iskolában végezte. 1954-ben Törökszentmiklóásra került a Bercsényi Miklós Gimnáziumba, s ott érettségizett 1958-

ban. Érettségi után Szolnokon a Gyors- és Gépíró Iskolába járt, s Kunhegyesen a Lenin Tsz-ben dolgozott.

1962-ben képesítés nélküli óvónőként kezdett dolgozni a kunhegyesi Rákóczi Úti Óvodában.

1966-ban óvónői oklevelet szerzett Szarvason. Majdnem két évtizedig a Rákóczi Úti Óvodában dolgozott. 1984. május 1-jétől a Hajnal úti tagóvoda vezetője és az intézmény általános helyettese volt nyugdíjba vonulásáig. Mint vezetőhelyettes óvónő sokat fáradozott az óvoda személyi és tárgyi feltételeinek javításán, s mindent megtett a dolgozók élet- és munkakörülményeinek javítása érdekében is. Önzetlenül vállalt minden olyan munkát, amely a közösség érdeke volt. A szülővel jó kapcsolatot tartott. Jól tudta őket aktivizálni társadalmi munkára, melyben ő is élen járt.

Nagy gondot fordított a fiatal és pályakezdő óvónők beilleszkedésének segítésére. Szakmai kérdésekben bizalommal fordulhattak hozzá, tapasztalatait átadta, segítette munkájukat.

A gyermekeket nagy szeretettel nevelte, oktatta, gondozta. Gyermekcentrikus, közvetlen, és türelmes volt.

Nevelőmunkáját jó szakmai felkészültség, tudatosság, az óvodások életkori sajátosságaihoz való alkalmazkodás jellemezte. A hátrányos helyzetű és tehetséges gyermekekre nagy figyelmet fordított. Sokoldalúság, folyamatos önképzés, s az új feladatok felvállalása jellemezte.

A Kecskeméti Nyári Egyetem rendszeres résztvevője volt, az ott hallottakat szívesen osztotta meg munkatársaival, mindennapi munkájában hasznosította azokat.

Szabadidejében örömmel készítette szemléltető eszközeit. Nevelőmunkájában meghatározó szerepe volt a báboknak. Nagy jelentőséget tulajdonított annak, hogy a bábjáték csodálatos élmény a kisgyermeknek. Nagyon sok, esztétikus és igényes kivitelű bábót készített: gyűszű-, ujj- és kesztyűbábokat. A varrás tudományát nagymamája és édesanyja tanította neki és lánytestvéreinek. A figyelemre méltó

„KEDVES MESÉK, MÉG KEDVESEBB FIGURÁI” – kb. 150 db – életre keltek a gyermeki kézben s alkalmanként megtöltötték a kiállító termeket is. A megálmodott mese illusztrációi a saját kezével elkészített bábjai a gyermeki kézben életre keltek.

Hitvallása szerint: a báb a legértékesebb önkifejezési mód a gyermekek életében, mert

- bátorít, a kapcsolat teremtés eszköze, gátlások feloldására ösztönöz
- anyanyelvi nehézségek, beszéd és kifejező készségek fejlesztésénél nélkülözhetetlen segítség
- ritmusérzék, kezek-ujjak-csukló írás előkészítő funkcióinak fejlesztésének elősegítése
- gyermekdalok, népi játékok hagyományok ápolása, táncoltatás stb.



D. Kovács Jutka balról első – Rákóczi úti óvoda dolgozó



Bábkiallítás megnyitóján

Több alkalommal szép eredménnyel vett részt szakmai pályázatokon, állította ki bábjait, kapott elismerést.

1983-ban az Országos Pedagógiai pályázaton III. helyezést ért el

1984-ben Budapesten a Marczibányi téri Művelődési Központban rendezett országos kiállításon a Maci mesék c. 1. osztályos tankönyv mesefiguráit elkészítette, melyet több iskolában alkalmaztak.

1985-ben „Kiváló munkáért” kitüntetés bronz

fokozatában részesült

1987-ben társadalmi munkák szervezéséért a „Társadalmi munkáért” kitüntetés bronz fokozatát kapta.

1991 – Berettyóújfalun meghirdetett játékpályázaton dicséretet kapott.

1992 – Szeged: Játékpályázata könyv alakjában jelent meg

1995-ben Pedagógus Szolgálati Emlékérmet kapott

1998-ban Kunhegyesen gyűjteményes bábkiállítása volt

2002-ben Budapesten láthatták bábfiguráit

2007-ben Kunhegyesen csodálhatták meg a

látogatók gyönyörű gyűjteményes kiállítását

Nyugdíjas éveiben sem szakadt el az óvodától, nagyon sok bábót ajándékozott a gyermekeknek. Gyermeknapok, mesedélelőttök, jótékonyági rendezvények nem múltak el Jutka óvónői bábjai nélkül.

Játszóházak meghívott vendége, ikertalálkozók ajándékozója volt, akik hálájuk jeléül fotóikkal köszönték meg kedvességét.

Magánélete példamutató volt. Bár nem ment férjhez, de a sok-sok gyermekkel ajándékozta meg, akiknek szeretve tisztelt óvónője lehetett. Édesanyjával élt annak haláláig.

2016 januárjában ő is ment el a minden élők útján. – Emlékét kegyelettel megőrizzük!

Víg Márta  
helytörténész